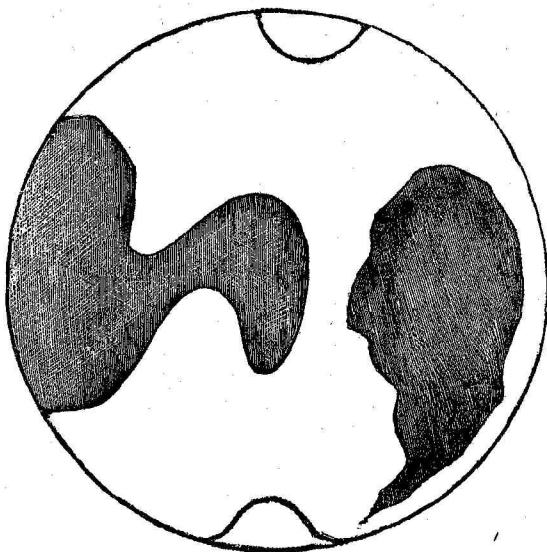

Πάντοτε νὰ μᾶς φροντίζουν,
Πάντοτε νὰ μᾶς προικίζουν,
Μὲ εὐάρεστα βιβλία
Εὐσεβῇ τε καὶ παντοῖᾳ,
Ὡς τῶν παιδῶν ἡ καλὴ
Εἰν' Ἐφημερίς αὐτῇ.

Πρὸς τοῖς ἄλλοις ἡ ὁποία
Ἐν εἰρήνῃ κ' ὁμονοίᾳ
Νὰ διάγωμεν τὸν βίον
Εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν θείων
Μᾶς διδάσκει ἐντολῶν
Πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἡμῶν.

Ζήτησαν δὲ ἐδδαιμόνως
Προσφωνοῦμεν εὐγνωμόνως,
Ζήτησαν κ' οἱ συνεργοῦντες,
Ἀπαντες οἱ συντελοῦντες
Γενικῶς εἰς φωτισμὸν
Καὶ διάπλασιν ἡμῶν.

Συνδρομηταὶ τινες τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παιδῶν
εὐγνωμοσύνης τεκμήριον.

Ἡ Ἀφροδίτῃ ὅπως φαίνεται διὰ τοῦ τηλεσκοπίου.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ.

(Ἰδε προηγούμενον ἀριθμὸν.)

Μετὰ τὸν Ἑρμῆν ἔρχεται, ὡς εἶδον οἱ ἀναγνώ-
σται εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος, ἡ Ἀ-
φροδίτῃ. Ὁ πλανήτης οὗτος εἶναι γνωστὸς εἰς ὅλα
τὰ παιδιά, διότι ἐξ μῆνας τὸ ἔτος φαίνεται εἰς τὴν δύ-

σιν εὐθὺς μετὰ τὴν δύσιν τοῦ Ἡλίου καὶ ὀνομάζεται
Ἐσπερος, καὶ ἐξ μῆνας εἰς τὴν Ἀνατολὴν, πρὸ τῆς
ἀνατολῆς τοῦ Ἡλίου καὶ καλεῖται Ἀργερινός. Ἐλα-
βε δὲ τὰ δύο ταῦτα ὀνόματα, διότι οἱ ἄνθρωποι ἐνό-
μιζον, ὅτι ἦσαν δύο ἀστέρες καὶ οὐχὶ εἷς. Φαίνεται
δὲ ὡς ἀστὴρ μέγας καὶ λαμπρὸς εἰς τὸν γυμνὸν ὀ-
φθαλμὸν, ἀλλὰ δίσκος ἱκανοῦ μεγέθους διὰ τοῦ τηλε-
σκοπίου.

Ἡ Ἀφροδίτῃ εἶναι ὀλίγον τι μικροτέρα τῆς γῆς —
μόνον κατὰ τὸ ἐν δέκατον· χρειάζονται ὅμως τετρα-
κόσαι χιλιάδες σφαῖραι ἴσαι μὲ τὴν τῆς Ἀφροδίτης
διὰ νὰ ἀποτελέσωσι σφαῖραν ἴσην μὲ τὴν τοῦ Ἡλίου!
Ὅπως ὁ Ἑρμῆς, οὕτω καὶ ἡ Ἀφροδίτῃ ἔχει δύο κι-
νήσεις, μίαν περὶ τὸν ἄξονά της εἰς 23 ὥρας καὶ 26
πρώτα λεπτά, καὶ ἄλλην περὶ τὸν Ἡλίον εἰς 230
ἡμέρας· ὥστε τὰ μὲν ἡμερονύκτια εἰς τὸν πλανήτην
τούτον εἶναι ἴσα σχεδὸν μὲ τὰ ἡμερονύκτια τῆς γῆς
μας, τὸ δὲ ἔτος καὶ ἐπόμενως αἱ ὥραι τοῦ ἐνιαυτοῦ
πολὺ μικρότεραι. Ἀπέχει δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ Ἡλίου 68
περίπου ἑκατομμύρια μιλίων, ἀπὸ δὲ τῆς γῆς 163.

Ἡ ταχύτης τοῦ πλανήτου τούτου εἶναι 22 περί-
που μίλια εἰς κάθε δεύτερον λεπτόν, ἥτοι 8 μίλια μι-
κροτέρα τῆς ταχύτητος τοῦ Ἑρμοῦ· θὰ ἴδωμεν δὲ,
ὅτι ὅσον ἀπομακρυνόμεθα τοῦ Ἡλίου, τόσον ἡ ταχύ-
της τῶν πλανητῶν σμικρύνεται.

Περὶ τῆς φυσικῆς συστάσεως τῆς Ἀφροδίτης οἱ
οἱ ἀστρονόμοι συμφωνοῦσιν, ὅτι ὁμοιάζει τὴν σύστα-
σιν τῆς ἡμετέρας γῆς, ἔχει δηλ. καὶ ἡ Ἀφροδίτῃ
ὅπως καὶ ἡ γῆ μας, ξηρὰν καὶ θαλάσσας, ὄρη καὶ
ἀτμοσφαῖραν· ἐμέτρησαν μάλιστα καὶ τινὰ τῶν ὁρέων
της καὶ εὗρον, ὅτι εἶναι 27 μίλια τὸ ὕψος, πέντε δη-
λονότι φοράς ὑψηλότερα τοῦ ὑψηλοτάτου ὄρους τῆς
γῆς μας!

Ἐνεκα τῆς μικρότερας ἀποστάσεως τοῦ Ἡλίου ἀπὸ
τῆς Ἀφροδίτης, ὁ δίσκος τοῦ ἀπ' αὐτῆς φαίνεται δι-
πλάσιος κατὰ τὸ μέγεθος ἀπ' ὅ,τι φαίνεται εἰς ἡμᾶς!
ὡς ἐκ τούτου καὶ τὸ φῶς εἶναι περισσότερον, καὶ ἡ
θερμότης μεγαλειτέρα· ἀλλὰ καὶ τὰ δύο ταῦτα με-
τριάζονται ὑπὸ τῆς ἀτμοσφαίρας τοῦ πλανήτου, ὥστε
τὰ ἐπ' αὐτοῦ ἔμφυχα ὄντ, ἀνὺ ὑπάρχωσι τοιαῦτα, δὲν
ὀποφέρουσιν ἐξ αὐτῶν.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΙΣΤΟΡΙΚΑ.

ΒΑΒΥΛΩΝ.

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Βαβυλῶνος δὲν ἦτο ἀνάλογος

τῆς ἐκτάσεως αὐτῆς, ἥτις ἦτο 480 σταδίων, ἢ 4 περίφημι λίγων τὴν περιφέρειαν — ἦτο ὁμως μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος πόλις, ὃ δὲ περισσεύων τόπος ἐχρησίμευε διὰ κήπους, περιπάτους καὶ ἀγρούς, εἰς τοὺς ὁποίους ἐκαλλιέργον διάφορα εἶδη γεννημάτων.

Ἡ ἱστορία τῆς Βαβυλωνίας ἀπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορος μέχρι τῆς ἀλώσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Κύρου, βασιλέως τῆς Περσίας περιβάλλεται ὑπὸ ἀσφαλείας καὶ σκότους, ὥστε ὀλίγιστα γνωρίζομεν περὶ αὐτῆς.

Ὁ Ἡρόδοτος περιγράφει τὸν τρόπον, καθ' ὃν ὁ Κύρος ἐκυρίευσεν τὴν Βαβυλωνίαν ὡς ἀκολούθως. Ἀφοῦ ἐνίκησε τοὺς Βαβυλωνίους εἰς μάχην τινὰ ἐκ τοῦ συστάδην, οὗτοι ἠναγκάσθησαν νὰ κλεισθῶσιν ἐντὸς τῶν ἰσχυρῶν τειχῶν τῆς πόλεως, καὶ ἐπειδὴ εἶχον προεσάξει τροφὰς διὰ πολλὰ ἔτη, δὲν τοὺς ἔμελλε διὰ τὴν πολιορκίαν τοῦτο δὲ ἐνέββαλε τὸν Κύρον εἰς μεγάλην ἀμνηχανίαν. Ἐνῶ δὲ εὐρίσκετο εἰς τὴν δεινὴν ταύτην θέσιν κατέφυγεν εἰς τὸ ἐξῆς σχέδιον. Παρέταξε τοὺς ἐκλεκτοτάτους στρατιώτας του, τοὺς μὲν εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔμβαιναν ὁ ποταμὸς εἰς τὴν πόλιν, τοὺς δὲ εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐξήρχετο καὶ τοὺς παρήγγειλεν ἅμα ἰδῶσι τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ νὰ ὀλιγοστεύσῃσι, ν' ἀναβῶσι διὰ τοῦ παταμοῦ εἰς τὴν πόλιν· ἐκεῖνος δὲ μὲ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ στρατεύματός του ἔσκαψε διώρυγα καὶ δι' αὐτῆς εἰσέγαγε τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ εἰς τὴν λίμνην ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐστρέφοντο τὰ ὕδατά του, ὅταν συνέβαινε πλημμύρα.

Τοῦτου γενομένου ἀφοῦ τὸ ὕδωρ ὀλιγόστευσεν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἔφθανε μόνον μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦ μηροῦ, οἱ κατὰ τὴν εἴσοδον καὶ ἐξοδὸν τοῦ ποταμοῦ τεταγμένοι στρατιῶται εἰσῆλθον εἰς τὸν ποταμὸν καὶ διὰ τῶν πυλιδίων, τὰ ὁποῖα ἦσαν κατεσκευασμένα, ὡς εἶπομεν, ἐπὶ τῶν τειχῶν τῶν ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὰ ὁποῖα εἶχον ἀφελθῆ, κατὰ λάθος ὡς φαίνεται, ἀνοικτὰ, εἰς τὴν πόλιν.

Ἐὰν οἱ Βαβυλωνιοὶ ἐννόουν τὰ γινόμενα οὐ μόνον θὰ ἐμπόδιζον τὴν κυρίευσιν τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ ζώντας θὰ συνελάμβανον πάντας τοὺς εἰς τὸν ποταμὸν εἰσελθόντας Πέρσας στρατιώτας, κλείοντες τὰ ἐπὶ τῶν τειχῶν πυλῖδια· ἀλλὰ δυστυχῶς κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα ἔτυχε νὰ ἔχῃσιν ἑορτὴν, καὶ ὅλοι ἦσαν εἰς εὐθυμίαν τρώγοντες, πίνοντες, χορεύοντες καὶ διασκεδάζοντες, ὥστε οὔτε τὰς πόλεις καὶ τὰ πυλῖδια ἐφρόντισαν νὰ κλείσῃσιν, οὔτε τὴν εἴσοδον τῶν ἐχθρῶν ἐνόησαν, ἕως οὗ ἡ πόλις ἐκυριεύθη.

Τὸ συμπόσιον τοῦτο, τὴν ἀσέδειαν τοῦ βασιλέως Βαλτάσαρ, τὴν ἐπὶ τοῦ τείχους γραφὴν, τὴν ἐρμηνείαν τῆς ὑπὸ τοῦ Δανιὴλ, καὶ τὴν πλήρωσιν αὐτῆς τὴν αὐ-

τὴν ἐκείνην νύκτα, περιγράφει ὁ Δανιὴλ εἰς τὸ Ε' κεφάλαιον τοῦ Βιβλίου του.

Ὁ Κύρος κατέλυσε μόνον τὴν δυναστείαν τοῦ Ναβουχοδονόσορος, ἀλλὰ δὲν ἔβλαψε καὶ τὴν πόλιν, ἀλλὰ διωρίσας τοποτηρητὴν αὐτῆς Δαρεῖον τὸν Μῆδον, τὸν ἐκ μητρὸς θεῖόν του, αὐτὸς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Πρωτεύουσάν του, τὰ Σούσα.

Ἡ Βαβυλὼν ἔκτοτε ἤρχισε νὰ παρακμάζῃ καὶ τελευταῖον ἐπὶ τῆς κυριαρχίας τῶν Πάρθων κατέστη σωρὸς ἔρειπίων· καὶ αἱ μὲν περισσώτεραι τῶν πλίνθων καὶ πετρῶν ἐπάρθησαν ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς περιχώρου, τὸ δ' ἐναπολειφθὲν ἐσκαπάζθη ὑπὸ χωμάτων καὶ ἄμμου, ὥστε ἐξηφανίσθη πᾶν ἵχνος αὐτῆς, πληρωθείσης οὕτω τῆς προφητείας Ἡσαίου τοῦ προφήτου, (Ἡσ. ιγ') ὅστις προεῖπε καὶ περιέγραψε τὴν ἐντελῆ καταστροφὴν τῆς 1000 καὶ ἐπέκεινα ἔτη πρὶν συμβῆ.

Τὰ εἶρηια τῆς Βαβυλωνίας ἤρξαντο νὰ ἐξετάζωσιν οἱ ἀρχαιολόγοι ἀπὸ τοῦ 1835 καὶ ἀνεκάλυψαν ἐν αὐτοῖς πολλὰ ἀνάγλυφα καὶ ἐπιγραφὰς ἐπικυρούσας τὴν μαρτυρίαν τῆς Γραφῆς. Συμβουλευόμεν τοὺς μικροὺς μας ἀναγνώστας ν' ἀναγνώσῃσι τὰς προφητείας τοῦ Δανιὴλ καὶ Ἡσαΐα διὰ νὰ ἰδῶσιν ἐμπεριστατωμένως ὅλα ταῦτα

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ.

Ἡ καλλιέργεια τῶν ἀνθέων εἶναι ἀφ' ὧν τὰς διασκεδάσεις τῶν ἀνθρώπων ἡ ἐκλεκτοτάτη καὶ ἡ προτιμωτάτη, ὡς ἡ ἀθωοτάτη καθ' ἑαυτὴν, καὶ ἡ ἀβλαβεστάτη πρὸς ἄλλους. Ἡ ἐνασχόλησις αὕτη οὐ μόνον συντείνει πρὸς ὕγιαν καὶ εἰρήνην τοῦ πνεύματος, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς καὶ πλειοτέρα εὖνοια προκύπτει, καὶ περισσώτεροι φιλαὶ θεμελιούνται διὰ τῆς συναναστροφῆς καὶ συγκοινωνίας τῆς ἐκ τοῦ ἐπιτηδεύματος τούτου, παρὰ διὰ τῆς ἐξ οἵαςδὴποτε ἄλλης. Αἱ ἡδοναί, καὶ ἀπολαύσεις τοῦ κηπουροῦ, εἶναι ἀθῶαι καὶ καθαραί· γραμμή τις, χοροὶ, ἢ σκιὰ, γίνεται ὁ θρίαμβός του· μολοντί δὲ αὗται καὶ κατὰ τὴν πολλὰκις ἀπολαμβάνονται, δὲν ἐξασφαλίζονται ὁμως πλὴν διὰ τῆς ἐωθινῆς ἐπιμελείας, τῆς ἐσπερινῆς προφυλάξεως καὶ τῆς ἀγρυπνίας πολλῶν ἡμερῶν. Περιπέσον, ἡ ἐνασχόλησις αὕτη εἰς τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῆς οὔτε τὸν πλούσιον ἀποκλείει, οὔτε τὸν πτωχόν, καὶ ἀφθονοῦσα ἀπὸ ποικιλίαν ἀπεριόριστον διεγείρει ἀκαταπαύστως τὸν συναγωνισμὸν, χωρὶς φιλονεικίαν ἢ δυσμένειαν.